

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 83 0 К 040308 19 Кжж
Бања Лука, 10.3.2021. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, Горане Микеш и др Велка Икановића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог С. Т., због кривичног дјела угрожавање сигурности из члана 150. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби окружног јавног тужиоца у Бијељини, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бијељини број 83 0 К 040308 19 Кж од 31.10.2019. године, у сједници трећестепеног вијећа, одржаној дана 10.3.2021. године, донио је

П Р Е С У Д У

Одбија се, као неоснована, жалба окружног јавног тужиоца у Бијељини и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 83 0 К 040308 19 Кж од 31.10.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом Основног суда у Зворнику број 83 0 К 040308 19 К од 23.5.2019. године, оглашен је кривим оптужени С. Т., због кривичног дјела угрожавање сигурности из члана 150. став 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 64/17, у даљем тексту: КЗ РС), те му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) мјесеца и истовремено одређено да се казна неће извршити ако оптужени у року од 2 (двје) године не почини ново кривично дјело. На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 53/12, са измјенама, у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да надокнади трошкови кривичног поступка у износу од 150,00 КМ, у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде.

У поступку по жалби браниоца оптуженог, поводом те жалбе и по службеној дужности, Окружни суд у Бијељини је пресудом број 83 0 К 040308 19 Кж од 31.10.2019. године, преиначио наведену првостепену пресуду Основног суда у Зворнику број 83 0 К 040308 19 К од 23.5.2019. године, и на основу члана 298. тачка а) ЗКП РС, оптуженог С. Т. ослободио од оптужбе због кривичног дјела угрожавање сигурности из члана 150. став 1. КЗ РС. На основу члана 100. став 1. ЗКП РС, трошкови кривичног поступка су пали на терет буџетских средстава.

Против наведене пресуде другостепеног суда, жалбу је, благовремено, изјавио окружни јавни тужилац у Бијељини, због повреде Кривичног закона, са приједлогом да

се жалба уважи, другостепена пресуда укине или преиначи и оптужени огласи кривим за дјело за које се терети и казни по закону. Аргументима из образложења жалбе, оспорава се правилност и ваљаност разлога побијане пресуде, датих за примјену одредбе члана 298. тачка а) ЗКП РС, на основу које је оптужени ослобођен од оптужбе за кривично дјело угрожавање сигурности из члана 150. став 1. КЗ РС.

У одговор на жалбу, у смислу одредбе члана 316. ЗКП РС, бранилац оптуженог, адвокат О. Ј. из З. је предложила да се жалба тужиоца одбије, као неоснована и првостепена пресуда потврди.

У сједници трећестепеног вијећа, која је одржана у складу са одредбом члана 318. став 1. ЗКП РС, овај суд је испитао побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

У образложењу побијане пресуде другостепеног суда, дати су ваљани разлози за заључак да, чињенични опис радње извршења дјела, не садржи све битне елементе бића кривичног дјела угрожавање сигурности из члана 150. став 1. КЗ РС, за које је оптужени оглашен кривим пресудом првостепеног суда.

Наиме, првобитни чињенични опис радње извршења дјела из оптужнице Окружног јавног тужилаштва у Бијељини број Т14 0 КТ 0023567 18 од 30.10.2018. године, измјењен је у првостепеној пресуди Основног суда у Зворнику број 83 0 К 040308 19 К од 23.5.2019. године (којом је оптужени оглашен кривим), па с обзиром да на ту пресуду окружни јавни тужилац није изјавио жалбу, то се у наставку поступка, чињенични идентитет кривичног дјела не изводи из наведене оптужнице, него из наведене првостепене пресуде, која жалбом тужиоца није оспорена.

Правилност и ваљаност разлога датих у побијаној пресуди за изведене закључке и тиме примјену одредбе члана 298. тачка а) ЗКП РС, на основу које је оптужени ослобођен од оптужбе, не може се оспорити жалбеним приговорима.

Наиме, у чињеничном опису радње извршења, је наведено да је оптужени „дана 16.08.2018. године у 18,23 сати у Осмацима, са телефонског броја 065/741-925 на телефонски број 065/981-267 послао Х. Б. поруку слиједећег садржаја: „Господине Б., све сте Ви у праву, Ви сте тај и твоја супруга што браните мени и С., рећи ћу ти само не мораш да сједнемо, убићу и њу и себе, ја С. волим више од живота свога и верио сам је, годину дана смо у вези... Поздрав, више ти се не јављам“, и наведене пријетње је Б. Х. схватио озбиљно и исте су код њега изазвале осјећај страха, узнемирености, неспокојства и несигурности, па је случај пријавио полицији“.

Овакав чињенични опис радње извршења дјела, и по оцјени овог суда, не садржи све битне елементе бића кривичног дјела угрожавање сигурности из члана 150. став 1. КЗ РС. Правилно се образлаже у побијаној пресуди да се радња извршења предметног кривичног дјела састоји у озбиљној пријетњи да ће лице коме је пријетња упућена или њему блиско лице бити лишено живота, тешко тјелесно повријеђено, лишено слободе или отето, или да ће му бити нанијето зло подметањем пожара, експлозијом или неком другом опште опасном радњом или средством.

Када се ради о пријетњи која се односи на лице које је блиско лицу коме је пријетња упућена потребно је у опису дјела навести међусобни однос ових лица

(сроднички однос, брак, емоционална веза, пријатељство и слично), који упућује на закључак да се пријетња лишења живота, тешког тјелесног повређивања, лишења слободе или отмице, или наношења другог зла односи на лице које је у блиском односу са лицем коме је пријетња упућена, како се то правилно образлаже у побијаној пресуди.

У конкретном случају, чињенични опис дјела из изреке побијане пресуде нема описа чињеница из којих произилази да је оптужени угрозио сигурност оштећеног озбиљном пријетњом да ће њему блиско лице лишити живота, јер је у опису дјела наведен садржај СМС поруке коју је оптужени упутио оштећеном са пријетњом „да ће убити себе и С.“, без навођења односа оштећеног и лица са именом С. из којег би произашао закључак да се пријетња лишења живота односила на лице блиско оштећеном. Без садржаја таквог описа, није могуће закључити да је оптужени, радњом из изреке побијане пресуде, угрозио сигурност оштећеног озбиљном пријетњом да ће њему блиско лице лишити живота.

Слиједом наведеног, и по оцјени овог суда, са аспекта правилне примјене Кривичног закона, чињенични опис дјела за које је оптужени првостепеном пресудом оглашен кривим (тужилац се неулагањем жалбе сагласио са чињеничним идентитетом кривичног дјела у тој пресуди), не садржи све чињенице које одражавају законска обиљежја кривичног дјела угрожавања сигурности из члана 150. став 1. КЗ РС, како то захтјева одредба члана 299. став 1. тачка а) ЗКП РС, којом је прописано да осуђујућа пресуда треба да садржи чињенице и околности које чине обиљежја кривичног дјела. Постојање законских обиљежја кривичног дјела не може се претпостављати, нити се њихов недостатак у изреци пресуде може надомјестити разлозима из образложења пресуде, како се то правилно образлаже у побијаној пресуди.

Цијенећи наведено, правилно је другостепени суд, у сједници вијећа, поводом жалбе браниоца оптуженог, а по службеној дужности у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, преиначио првостепену осуђујућу пресуду и примјеном одредбе члана 298. тачка а) ЗКП РС, оптуженог ослободио од оптужбе за кривично дјело угрожавања сигурности из члана 150. став 1. КЗ РС, и о томе дао ваљане разлоге у побијаној пресуди.

На основу наведеног и примјеним члана 327. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић